

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 42.

Femte Session.

18de Møde.

Løverdagen den 29. October.

(Fort.)

Justitsministeren (fortsat): Hvad der sigtes til ved denne „Omorganisation“, er ikke omtalt i Lagthingets Forhandling eller Betænkning. Jeg har troet, at der ved sigtedes til den i Grundloven bebudede Omordning af Retspleien, men i saa Fald kan der jo for Tiden, naar Lagthingets Dnsse skal opfyldes, ikke træffes en saadan Foranstaltning. Af det Foredrag, vi hørte forrige Gang af den ærede Rigsdagsmand for Færøerne (M. Winther), maa jeg imidlertid antage, at der muligens af Lagthinget er tilsligt Oprettelsen af en egen Overpolitieret paa Færøerne, skjøndt herom aldeles Intet indeholdes i det, som fra Lagthinget er indkommet til Ministeriet. — Jeg troer ogsaa, at det vilde have meget store Bæmseligheder at faae en egen Overpolitieret oprettet paa Færøerne, idet de dermed forbundne Beføstninger ikke vilde kunne afholdes af Verne selv, hvis Indtægter langt fra ere tilstrækkelige til at afholde de med Bestyrelsen af samme forbundne Udgifter. Alene en enkelt Overpolitiedommers Gage vilde maaskee overstige Vernes Gyne, og det vilde dog i høieste Grad modstride de gjældende Regler at oprette en Overpolitieret, kun bestaaende af en enkelt Dommer. Den ærede Rigsdagsmand har vel antydet — men dog kun som hans Mening — at en Overpolitieret paa Færøerne muligens kunde sammensættes af een af de derværende juridiske Embedsmænd i Forbindelse med et Par af Lagthingets Medlemmer; men, saavidt mig bekjendt, findes der ikke paa Verne andre juridiske Embedsmænd end Amtmanden, Sorensskriveren og Landfogeden. I, at Amtmanden ophø-

rer at være Overdommer i Politiesager, er imidlertid Lagthinget enig, fordi man skal adskille Retspleien fra Administrationen. Og Sorensskriveren kan heller ikke være det, da han er Underdommer, og endmindre kan Landfogeden være det, da han er Actor. At et „Par af Lagthingets Medlemmer“ bleve Medlemmer af Overretten, vilde ogsaa modstride den Grundsatning, man tvært vil have gjort gjældende, thi derved forbandt man jo netop Retspleien og Administrationen, istedet for at man skulde søge at stille disse Gyne af den offentlige Bestyrelse.

Et Lagthinget forelagt Lovudkast var ogsaa Forordningen af 27. Januar 1847, angaaende Forbedring i de offentlige civile Lægers Embedsindtægter. Lagthinget har ikke haft Noget mod Udvidelsen af denne Lov til Færøerne, men har foreslaaet et Tillæg til samme, som gaar ud paa, at Enhver, der er, eller maatte blive ansat som Districtslæge paa Færøerne, skulde nyde samme Ret som Landchirurgen. Den citerede Forordning for Danmark angiver, hvilke Læger der skulde nyde indbyrdes Anciennitet og derefter komme til at opnaae Alderstillæg. Blandt disse Læger høre ikke de, som ere ansatte i Bilandene Island, Færøerne og Grønland, undtagen Landchirurgen paa Færøerne. Lagthinget vil altsaa have Forordningen anvendt paa Enhver, der ansættes som Læge paa Færøerne, og navnlig paa den Læge, som er ansat paa Snderøe. Men et saadant Tillæg kan Loven ikke faae ved at udvides til Færøerne, thi en sliq Bestemmelse vilde aldeles ikke angaa Færøerne, men Kongeriget Danmark, idet den vilde forandre Forholdet mellem de her i Danmark ansatte Læger. Dersom altsaa den samme Ret skulde